

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše, soudce Mgr. Bc. Vojtěcha Dědka a soudkyně JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **M. D.**
bytem X
zastoupena JUDr. Romanem Haisem
advokátem sídlem Palackého tř. 186, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. 18121/24/5200-10423-705893,
ve věci daně z příjmů právnických osob,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsahu podání

1. Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) zahájil u žalobkyně dne 2. 7. 2021 daňovou kontrolu v neomezeném rozsahu. Žalobkyně ve zdaňovacím období 2020 rozdělila celkem 30 % svých příjmů a výdajů na spolupracující osoby. Na syna F. D. 10 %, na P. N. 20 %. Správce daně neuznal žalobkyni rozdělení příjmů a výdajů na P. N. s odůvodněním, že žalobkyně neprokázala, že by s ní žila ve společně hospodařící domácnosti dle § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Dále správce daně neuznal jako daňově účinné

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

výdaje za opravy klubu B., který žalobkyně provozovala. Správce daně proto platebním výměrem ze dne 2. 5. 2023, č. j. 998165/23/3108-52522-802060 vyměřil žalobkyni za zdaňovací období 2020 daň z příjmů ve výši 143 115 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím platební výměr správce daně změnil tak, vyměřenou daň snížil na 122 055 Kč

2. Předmětem projednávané věci je neuznání části příjmů a výdajů připadající na P. N. jako na spolupracující osobu žalobkyně a dále neuznání výdajů.
3. Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. K neuznaným výdajům za opravu klubu B. namítala, že vlastník objektu (K. města O.) v prohlášení potvrdil, že uživatel si na své vlastní náklady provádí opravy vzniklé v důsledku poškození vlhkostí, případně způsobené návštěvníky. Vlastník objektu v dané provozovně provedl pouze výmalbu v roce 2017 a výměnu vzduchových filtrů v roce 2022. Ostatní opravy (např. výměna sádrokartonů) byly realizovány žalobkyní. Vzhledem k umístění provozovny do suterénních sklepních prostor památkového objektu, kde je zvýšená vlhkost, jsou každoroční náklady na odstranění škod způsobených vlhkostí zcela běžné a nezbytné. To, že náklady na tzv. běžnou údržbu jdou k tíži nájemce, je standardní, přičemž předmětné vyplývá i ze smlouvy o nájmu prostor sloužících k podnikání uzavřené mezi vlastníkem objektu a společností S. s.r.o. V tomto konkrétním případě spadá do běžné údržby odstraňování plísní, ať již opakovanou výmalbou barvou proti plísni, nebo i v případě nutnosti výměnou zasažených sádrokartonů, opravou či výměnou zařízení a vybavení provozovny. Žalobkyně předmětné opravy a údržbové práce objednala již v roce 2019 u společnosti I. S., spol. s r.o. (dále také jen „I.S.“), kdy za tuto společnost jednala s M. F. Tento vystupoval jako vlastník společnosti a nic nenavrhovalo tomu, že by tento za společnost jednat nemohl nebo neměl. Ostatně i sama žalobkyně byla zaměstnancem této společnosti, kdy pana F. vnímala jako statutárního zástupce. O tom, že má být společnost zrušena likvidací z důvodu toho, že nemá v obchodním rejstříku uvedeného jednatele, žalobkyně nevěděla. Pan F. potvrdil, že práce v provozovně klubu B. byly objednány, provedeny dle soupisu provedených prací a uhrazeny na základě vystavené faktury v hotovosti, oproti potvrzení o převzetí hotovosti. Žalobkyně nemůže odpovídat za to, že ji pan F. neinformoval o vstupu společnosti do likvidace, ani za to, že pan F. neposkytl součinnost ustanovenému likvidátorovi. K tomu navrhla výslech M. F.
4. K otázce neuznaného rozdělení příjmů a výdajů na P. N. namítala, že v tomto směru doložila jednak potvrzení správce bytu na adrese X (společnosti K. s.r.o.) o nemožnosti tento byt v roce 2020 užívat a současně prohlášení jednotlivých členů domácnosti, že společně hospodaří. Bylo prokázáno, že na účet, jehož vlastníkem je pan D. a z něhož jsou realizovány platby jako nájemné, poplatky za odpady, či školkovné syna pana D. a paní N., byly mj. připsány kompenzační bonusy žalobkyně. Je tedy zřejmé, že tato se na nákladech společné domácnosti v roce 2020 podílela. Je zcela logické, že kromě společně hospodařících osob o společném hospodaření nemá a nemůže mít větší povědomí nikdo další. Stejně je tak prohlášení F. D. a jeho družky P. N., kteří oba souhlasně potvrdili, že s žalobkyní v roce 2020 společně hospodařili. K důkazu navrhla čestní prohlášení L. K. a výslech F. D. a P. N.
5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, kterou soud pro přehlednost shrne v hodnotící části rozsudku.
6. U jednání účastníci setrvali na písemných podáních.

II. Posouzení věci krajským soudem

7. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Obecná právní východiska

8. Podle § 24 odst. 1 věty první ZDP platí, že *výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů se pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy*.
9. Z citovaného ustanovení vyplývá, že existenci a výši výdajů snižujících základ daně (daňově účinných výdajů) prokazuje daňový subjekt. Smyslem a účelem této právní úpravy je vymezit, které výdaje si může daňový subjekt uplatnit tak, aby byly daňově uznatelné. Daňový subjekt si tedy od základu daně nemůže odečíst jakékoliv výdaje, ale pouze ty, které splňují zákonem stanovené podmínky.
10. Podle ustálené judikatury NSS lze za výdaj snižující základ daně uznat takový, který poplatník (1) skutečně vynaložil, (2) v souvislosti s dosažením, zajištěním a udržením zdanitelných příjmů (3) v daném zdaňovacím období a (4) o němž tak stanoví zákon. Ne každý výdaj tedy může obstát jako daňově uznatelný (srov. např. rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007-73 a ze dne 28. 12. 2011, č. j. 8 Afs 43/2011-121). Daňový subjekt je proto povinen prokázat nejen věcnou souvislost výdaje s dosažením, zajištěním a udržením zdanitelných příjmů, ale také to, že jím deklarovaná plnění mu byla skutečně dodána, a to v tvrzeném čase a rozsahu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 10. 2013, č. j. 8 Afs 2/2013-40, ze dne 13. 4. 2017, č. j. 10 Afs 310/2016-35).
11. Podle § 13 odst. 1 ZDP platí, že *příjmy a výdaje na jejich dosažení, zajištění a udržení při samostatné činnosti s výjimkou podílu společníka veřejné obchodní společnosti a komplementáře komanditní společnosti mohou být rozděleny mezi poplatníka a s ním spolupracující osoby, kterými se rozumí a) spolupracující manžel, b) spolupracující osoba žijící s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti, c) člen rodiny zúčastněný na provozu rodinného závodu*. Podle § 21e odst. 4 ZDP platí, že *společně hospodařící domácností se pro účely daní z příjmů rozumí společenství fyzických osob, které spolu trvale žijí a společně uhrazují náklady na své potřeby*.
12. Pro účely daňového zvýhodnění může být každá fyzická osoba členem pouze jedné společně hospodařící domácnosti (srov. především rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2021, č. j. 8 Afs 155/2019-46, a náleží ÚS ze dne 12. 5. 2022, sp. zn. II. ÚS 2686/21). Stěžejní je s ohledem na § 21e odst. 4 ZDP prokázání jednak toho, že spolu osoby fakticky bydlí, ale také toho, že společně hradí náklady domácnosti.
13. Pro tuto věc je dále podstatné rozložení důkazního břemene v daňovém řízení, které jednak vyplývá ze zákona a jednak se jím opakovaně zabýval NSS ve své judikatuře. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu *daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních*. Je pak na správci daně, aby prokázal případné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem [§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Správce daně přitom není povinen prokázat, že doklady předložené daňovým subjektem jsou nepravdivé, k unesení jeho důkazního břemene

postačí, když prokáže vážné a důvodné pochybnosti o jejich pravdivosti, věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti. Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je opět na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reagující na pochyby o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004-63 a ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119, č. 1572/2008 Sb. NSS).

K opravám klubu B.

14. K tomuto výdaji žalobkyně předložila předně daňový doklad č. X vystavený obchodní korporací I. S. ve výši 397 979 Kč. Předmětem plnění byly dle něj opravy v klubu B. v O., konkrétně obložení stěn sádrokartonem a vymalování a úprava barového pultu, vyčištění klimatizace, výroba mixážního pultu včetně zasklení. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala fakticitu plnění předmětných oprav v deklarovaném rozsahu, a že byly provedeny deklarovaným dodavatelem I. S.
15. Tento závěr žalovaný odůvodnil v napadeném rozhodnutí (odst. 19 až 32) následovně:
  - žalobkyní uplatněný daňový doklad byl opatřen razítkem I. S. a podpisem M. F., který byl jednatelem I. S. v období od 10. 4. 2012 do 18. 5. 2012. Doklad byl vystaven dne 21. 1. 2020, tedy v době, kdy již byla tato obchodní korporace v likvidaci a byl ustanoven likvidátor. Od data výmazu M. F. jako jednatele obchodní korporace v Obchodním rejstříku, nebyl zapsán žádný statutární orgán. M. F. byl u obchodní korporace veden pouze jako její společník (do dne 14. 9. 2020), nikoliv však jako statutární orgán. Vzhledem k tomu, že nebyl evidován nikdo, kdo by za danou obchodní korporaci mohl jednat, došlo k jejímu zrušení s likvidací a likvidátorem byl jmenován Ing. L. N., který byl jako likvidátor do Obchodního rejstříku zapsán dne 23. 9. 2019. Likvidátor na výzvu ze dne 16. 3. 2022 správci daně sdělil, že od nikoho nepřevzal žádné účetní doklady ani majetek likvidované obchodní korporace a nebyla mu poskytnuta potřebná součinnost. Z vyjádření likvidátora je zřejmé, že v roce 2020 nepřevzal ve vztahu k I. S. ani žádné finanční prostředky. I. S. byla vymazána z obchodního rejstříku ke dni 14. 9. 2020, tj. před zahájením daňové kontroly u žalobkyně;
  - v listinách označených *Potvrzení* předložených žalobkyní se M. F. jako zaměstnanec I. S. vyjadřuje k opravám v klubu B., které měly být zajištěny a provedeny panem M. D. Toho ale žalobkyně nedokázala identifikovat. Dle tvrzení M. F. vyplývajícího z předloženého potvrzení byly opravy žalobkyní uhrazeny ve dvou splátkách, které na základě pokladních dokladů přijal a předal v částce 397 979 Kč insolvenčnímu správci. V řízení nebylo prokázáno, že by byl M. F. zaměstnancem I. S., jak tvrdila žalobkyně, navíc jsou tvrzení pana F. rozporná s vyjádřením likvidátora;
  - vlastníkem předmětných prostor bylo statutární město O., které je pronajímalo K. města O. Ta na výzvu uvedla, že v letech 2016 až 2021 nebylo vydáno žádné stavební povolení k prostorům pronajatých společností S. s.r.o., veškeré opravy objednával vedoucí provozně ekonomického úseku K. města O. Ing. V., kvalita provedených úprav byla vždy kontrolována Ing. V., prostory jsou pro případ pojistných událostí pojištěny, takové události v roce 2020 nahlášené nebyly, ani nebyly řešeny v tomto roce žádné pojistné události s pojišťovnou. Pojistná událost byla hlášena v letech 2017 a 2019. Práce, které byly předmětem sporné faktury vystavené I. S., byly (dle textu ve fakturách)

provedeny již v letech 2017 a 2019 na základě hlášené pojistné události v klubu a byly objednány K. města O. a provedeny jinými dodavateli. K. města O. poskytla seznam prací, které byly provedeny v letech 2017 a 2019 v předmětných prostorách klubu a sdělila dodavatele, který předmětné práce vykonával, a také je knihovně fakturoval. Faktury hradila K. města O. Pojistné plnění bylo v roce 2017 vyplaceno K. města O. a v roce 2019 pak společnosti S. s.r.o.

16. Krajský soud se s hodnocením žalovaného plně ztotožňuje. V řízení bylo zjištěno, že sporné práce byly provedeny již v letech 2017 a 2019 na základě hlášené pojistné události v klubu B. a byly objednány K. města O. a provedeny jinými dodavateli. K. města O. správci daně doložila příslušné objednávky, faktury a smlouvy uzavřené s těmito dodavateli. Nebylo ani prokázáno, že by byl M. F. oprávněn jednat za I. S., která v době plnění byla v likvidaci a měla jmenovaného likvidátora, který ale o věci neměl sebemenší tušení. Tyto naprosto klíčové pochybnosti se žalobkyni vskutku nepodařilo vyvrátit.
17. Správce daně ani žalovaný nezpochybnili, že součástí provozování klubu B. jsou opravy, které jdou k tíži nájemce (žalobkyně). To ostatně vyplývá ze samotné nájemní smlouvy založené ve správním spise. Tato skutečnost však nesevřídčí ničeho o tom, že takové opravy, resp. opravy uvedené na předmětném daňovém dokladu, byly ve skutečnosti provedeny tak, jak deklarovala žalobkyně. Námitka není důvodná.

K rozdělení příjmů a výdajů na P. N.

18. V tomto případě je sporné, zda žalobkyně prokázala, že s P. N. v roce 2020 žila ve společně hospodařící domácnosti, tj. že spolu fakticky bydlely a že společně hradily náklady domácnosti.
19. Závěr o neprokázání existence společně hospodařící domácnosti je odůvodněn v odst. 42 až 55 napadeného rozhodnutí takto:
- správce daně zjistil z výpisu z obchodního rejstříku společnosti K., spol. s r.o., že M. D. jako společník této korporace, měla adresu v O. na ulici X evidovanou do dne 27. 11. 2019. Ke stejnému dni je u M. D. zapsána adresa X;
  - žalobkyně předložila toliko čestné prohlášení o tom, že ona, F. D. a P. N. se hotovostně i bezhotovostně podílejí na hospodaření společné domácnosti, o čemž měla svědčit skutečnost, že kompenzační bonusy pro žalobkyni byly vyplaceny na účet F. D. Ty byly žalobkyni skutečně vyplaceny na bankovní účet č. X, který je vedený na jméno F. D., a ke kterému má žalobkyně dispoziční právo, nebylo však žádným způsobem prokázáno, že jsou z tohoto účtu realizovány platby jako nájemné, poplatky za odpady či školkovné syna pana F. D. Navíc uvedený bankovní účet je dle vyjádření F. D. společný pro něj, žalobkyni a obchodní korporaci K., spol. s r.o., které je pan D. jednatelem. Pohyby na tomto bankovním účtu v roce 2020 jsou netransparentní a jsou předmětem daňové kontroly u pana D.;
  - v potvrzení od K. s.r.o. ze dne 23. 6. 2021 tato korporace uvádí, že byt na adrese X v roce 2020 procházel celkovou rekonstrukcí. K potvrzení však nebyly předloženy žádné další důkazní prostředky. Správce daně proto dne 29. 11. 2021 vyzval K. s.r.o. k předložení dokumentace související s rekonstrukcí a k objasnění případu. K. s.r.o. se ve svém vyjádření na výzvu správce daně ze dne 6. 12. 2021 k rekonstrukci nijak nevyjádřila a tuto nepotvrdila;
  - fotografie označené jako rekonstruovaný byt na adrese X získané z jiného daňového řízení žalobkyně neprokazují, že se jedná o tento byt. Navíc v jiném řízení P. N.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

předložila odlišné potvrzení K., s.r.o. ze dne 6. 12. 2021, které je v textu odlišné od potvrzení ze dne 23. 6. 2021. Dle textu potvrzení ze dne 6. 12. 2021 se žalobkyně v roce 2019 ústně dohodla s K. s.r.o. na pronájmu předmětného bytu s tím, že nájemní smlouva bude uzavřena po jeho rekonstrukci, která ke dni sepsání potvrzení, tj. 6. 12. 2021, nebyla ukončena. Předloženými potvrzeními K. s.r.o. (s různým sdělením) ani fotografiemi nebylo žalobkyni prokázáno, že žalobkyně s P. N. a panem D. žila ve společně hospodařící domácnosti;

- ze svědeckých výpovědí svědků K. a H. vyplynulo, že neměli povědomí o společně hospodařící domácnosti žalobkyně, P. N. a F. D. Nebylo jimi prokázáno, jak se žalobkyně podílela na úhradě nákladů na společně hospodařící domácnosti. Je logické, že žalobkyně se jako blízký příbuzný, mohla v domácnosti pana D. a P. N. často zdržovat. Tato možnost však automaticky nezakládá institut společně hospodařící domácnosti dle § 21e odst. 4 ZDP.

20. Krajský soud s hodnocením žalovaného souhlasí. Žalobkyně sice v rámci čestného prohlášení tvrdila, že se podílela na úhradě nákladů domácnosti, o čemž má svědčit připsání kompenzačního bonusu na účet F. D., avšak v řízení nebylo prokázáno, že by z něj byly hrazeny náklady domácnosti. Toto tvrzení přitom bylo možné snadno prokázat např. výpisem z účtu, leč žalobkyně jej k důkazu nenavrhl.
21. Z výpovědi svědků K. a H. nelze dovodit, že by tito svědci měli jakékoliv konkrétní povědomí o společně hospodařící domácnosti žalobkyně, P. N. a F. D. Svědeckými výpověďmi nebylo konkrétně prokázáno, jakým způsobem se žalobkyně podílela na úhradě nákladů na společně hospodařící domácnosti. Svědci ve společné domácnosti se žalobkyni a její rodinou nežili a ani se nenavštěvovali. Shodně oba uvedli, že o společné domácnosti nic neví. Je zcela pochopitelné, že žalobkyně jako matka F. D. tohoto navštěvuje a např. vypomáhá s hlídáním svého vnuka. Rovněž se lze ztotožnit s konstatováním žalovaného, že je logické, že žalobkyně se jako blízký příbuzný, mohla v domácnosti F. D. a P. N. často zdržovat. Tato možnost však skutečně nezakládá institut společně hospodařící domácnosti dle § 21e odst. 4 ZDP.
22. Žalovaný správně vyhodnotil také potvrzení společnosti K., s.r.o. V tom ze dne 23. 6. 2021 se sice společnost vyjadřuje k tomu, že v roce 2020 stále probíhala rekonstrukce bytu na adrese X, ale výzvě správce daně k doložení dokumentace související s rekonstrukcí nevyhověla a v odpovědi ze dne 6. 12. 2021 tuto nepotvrdila. Navíc v jiném řízení bylo předloženo jiné vyjádření této společnosti ze dne 6. 12. 2021, které však mělo odlišný text. Potvrzení se nadto nijak netýkají toho, jak se žalobkyně podílela na úhradě nákladů domácnosti.
23. Lze tak uzavřít, že v daňovém řízení zůstalo žalobkyni předložené čestné prohlášení stran společně hospodařící domácnosti zcela osamoceno. Nehledě na obecně nízkou důkazní hodnotu čestných prohlášení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2025, č. j. 3 Afs 9/2024-70, odst. 105). Žalobkyně v daňovém řízení skutečně neprokázala, že by s P. N. v roce 2020 žila ve společně hospodařící domácnosti.

K důkazním návrhům žalobkyně

24. K důkazním návrhům žalobkyně učiněným v žalobě krajský soud uvádí, že důkazní břemeno v daňovém řízení spočívalo ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu na žalobkyni. Ta nesplnila svou zákonnou povinnost unést důkazní břemeno před správním orgánem, přičemž taková skutečnost nemůže být dávana k tíži správci daně či žalovanému.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Daňový subjekt je odpovědný za to, že jím předložené důkazní prostředky budou konkrétní a budou prokazovat jeho tvrzení. Daňové řízení, resp. dokazování v jeho průběhu totiž není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí a rovněž unést důkazní břemeno na něj přešlé. Pokud daňový subjekt v daňovém řízení neunese důkazní břemeno, které jej stíhá, znamená to, že se z jím tvrzených skutečností nevychází.

25. Soud rozhodující ve správním soudnictví rozhodnutí daňového orgánu pouze přezkoumává. Řízení před soudem není možné pokládat za pokračování správního řízení, soud nepředstavuje *třetí instanci* správního řízení (rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 Afs 52/2021-42). Soudní přezkum má pouze subsidiární povahu a není přípustné, aby žalobce svou liknavost spočívající v neunesení důkazního břemene v daňovém řízení doháněl v řízení před soudem nově vzneseným požadavkem na provedení do té doby nenavržených důkazů, aniž by zdůvodnil, z jakého důvodu nebylo možné uvedené důkazní návrhy předložit již v rámci daňového řízení. Uvedený závěr je zcela v souladu s judikaturou NSS, podle které *na provedení důkazů nově navržených teprve v řízení před krajským soudem je třeba trvat obvykle tehdy, pokud tyto důkazy nemohly být navrženy již v řízení odvolacím, a to kupř. proto, že odvolací rozhodnutí (resp. důvody, na nichž je založeno) bylo pro daňový subjekt objektivně překvapivé, anebo že toto řízení bylo zatíženo zásadními vadami, např. nebylo umožněno důkazní návrhy podat, finanční orgán je odmítl přijmout, atp. (...) správní soudy zásadně nemohou napravovat procesní pasivitu daňového subjektu, který nebyl v řízení před správcem daně a v řízení odvolacím co do svých tvrzení a co do návrhu důkazů nijak aktivní, a skutková tvrzení uplatnil poprvé teprve v řízení před správním soudy (viz rozsudky NSS ze dne 3. 2. 2010, č. j. 1 Afs 103/2009-232, či ze dne 19. 7. 2021, č. j. 3 Afs 441/2019-58).*
26. Žalobkyně neuvedla žádnou skutečnost, která by jí bránila nyní navržené důkazní prostředky označit již v daňovém řízení. V něm žalobkyně předložila čestné prohlášení F. D. a P. N. Jejich svědecké výpovědi tak nepochybně mohla navrhnout již v řízení. Tato možnost se zjevně nabízela. Pan L. K. má být dle tvrzení žalobkyně vlastníkem bytu ve Š., do kterého se měla žalobkyně nastěhovat, avšak z důvodu rekonstrukce se tak nestalo a přihlásila se v něm pouze k trvalému pobytu. I zde se zjevně jedná o osobu, o které žalobkyně věděla a jejíž výslech proto mohla navrhnout již v řízení. Také svědeckou výpověď M. F. mohla žalobkyně navrhnout již v řízení, když v něm předkládala jím podepsaná *Potvrzení*. Proto soud žalobkyni navržené důkazy neprovedl.

III. Závěr

27. Jelikož krajský soud posoudil námitky žalobkyně jako nedůvodné, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 6. května 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.